

Одеський національний медичний університет
Наукове товариство анатомів, гістологів, ембріологів,
топографоанатомів України

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
VII КОНГРЕСУ НАУКОВОГО
ТОВАРИСТВА АНАТОМІВ,
ГІСТОЛОГІВ, ЕМБРІОЛОГІВ,
ТОПОГРАФОАНАТОМІВ УКРАЇНИ**

О д е с а
Видавець Бондаренко М. О.
2 0 1 9

Організаційний комітет конгресу:

Голова організаційного комітету:

Ю. Б. Чайковський - член-кореспондент НАМН України, професор, Голова НТ АГЕТ України завідувач кафедри гістології та ембріології Національного медичного університету ім. О. О. Богомольця.

Головний редактор: *О. Л. Аппельханс.*

Члени редакційної колегії: *Р. С. Вастьянов, О. І Тірон, Н. В. Нескоромна, Н. В. Мецзякова, П. М. Матюшенко, А. В. Тодорова, І. В. Прус.*

Відповідальний секретар: *Р. В. Прус*

Збірник тез доповідей VII конгресу наукового товариства анатомів, гістологів, ембріологів, топографоанатомів України, 2-4 жовтня 2019 р. - 3-41
Одеса. Бондаренко М. О., 2019. - 372 с.
ISBN 978-617-7829-12-5

УДК 611/612

МОРФОМЕТРИЧНІ ПОКАЗНИКИ ЩУРІВ САМИЦЬ З ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИМ МЕТАБОЛІЧНИМ СИНДРОМОМ

Запорізький державний медичний університет, Запоріжжя, Україна

Актуальність. Поширеність ожиріння серед населення стрімко прогресує, особливо серед молодих жінок дітородного віку. За деякими даними, метаболічний синдром (МС) зустрічається у 20-25% дорослого населення, причому в жінок - у 2 рази частіше. Ряд досліджень продемонстрував, що саме маса тіла матері під час вагітності може бути пусковим фактором, котрий у майбутньому призводить до метаболічних порушень у нащадків.

Мета дослідження. Визначити динаміку морфометричних показників статевозрілих самиць з експериментальним метаболічним синдромом.

Матеріали та методи. Об'єктом дослідження стали 20 самиць білих статевозрілих лабораторних щурів, віком 18-20 місяців, котрі були розподілені на 2 групи. Перша - експериментальна група: 13 самиць зі змодельованим метаболічним синдромом; друга - контрольна група: 7 інтактних щурів, зі стандартним харчовим та водним режимом. При роботі із тваринами було дотримано нормативів Конвенції з біоетики Ради Європи 1997 р., Європейської конвенції про захист хребетних тварин.

Щури утримувались в умовах віварію, по 2 - 3 особини у клітці. Моделювання метаболічного синдрому відбувалось протягом 60 днів. Самиці підтримували спеціальну висококалорійну дієту. Водний режим включав 20% розчин фруктози та звичайну воду *ad libitum*, зі зміною через день. Також протягом першого та четвертого тижня експерименту, самицям щоденно підшкірно вводили розчин дексаметазону у дозуванні 0, 07 мг/кг.

На 1-ий, 30-ий та 60-ий день експерименту у самок обох груп визначали морфометричні показники: вимірювали масу та довжину тіла, розраховували індекс маси тіла (ІМТ) (відношення маси тіла у грамах до квадрату довжини тіла у сантиметрах квадратних) та індекс Lee (відношення кубічного кореня маси тіла у грамах до довжини тіла у сантиметрах). Отримані дані оброблено методом варіаційної статистики.

Результати та обговорення. На момент завершення спостереження усі морфометричні показники самиць експериментальної групи, котрі впродовж двох місяців отримували спеціальну дієту, були достовірно більшими у порівнянні з аналогічними показниками щурів контрольної групи. Так було констатовано збільшення маси тіла на 43, 14 %, що дорівнює $378,61 \pm 31,54$ г. Як результат, ІМТ ($0,78 \pm 0,02$) та індекс Lee ($0,32 \pm 0,01$) збільшились на 14% та 2% відповідно. В той же час, щури контрольної групи, зі стандартним харчовим раціоном, мали відповідно ІМТ $0,57 \pm 0,02$ та індекс Lee $0,29 \pm 0,01$.

Застосування таких показників, як ІМТ та індекс Lee дозволило об'єктивно оцінити наявність ожиріння у досліджуваних тварин. Показники ІМТ більше ніж $0,68$ г/см² підтверджували наявність ожиріння у тварин. Значення індексу Lee маж наступні градації: $0,3$ вважали межею, $> 0,3$ - ожиріння є, $< 0,3$ - ожиріння немає.

Висновки. Приріст маси тіла самок в експериментальній групі на 43, 14%, на фоні статистично достовірного збільшення інших морфометричних показників у порівнянні з аналогічними значеннями щурів контрольної групи свідчать про ожиріння у самиць експериментальної групи. Таким чином, використана модель є ефективним способом відтворення метаболічного синдрому на дрібних гризунах.